இப்ப ஆக்களை விட வாகனங்கள் தான் க□டிப்போச்சு. சும்மா நாட்களிலையே கார்கள் விட இடமில்லை. அதுவும் சனிக்கிழமையெண்டால் சொல்லவா வேண்டும்...? சுற்றிச் சுற்றிக் களைச்ச எனக்கு கடைசியிலே ஓர் இடம் கிடைச்சது.

காரை விட்ட இடத்துக்கு முன்னால் ஓரு சின்ன மரக்க□டல், அதுக்கு கீ ழே இருக்க நாலைந்து வாங்குகள். அதிலேயிருந்து சில பேர் வனைும், பியரும் கூடித்துக் கொண்டிருந்தார்கள். சில பேர் பூகைத்துக் கொண்டிருந்தார்கள்.

வேலையில்லாத ஆக்கள்;, கூடிகாரர்கள், கூடும்பத்தை தூலதை்தவர்கள், வாழ்க்கையை வெறுத்தவர்கள், நிரந்தர வீ டில்லாதவர்கள், என்று பல தரப்பட்டவர்கள், இப்படிக் க□டி சேர்ந்து கூடிப்பது இங்கே ஓரு வழக்கம், இவர்கள் எதிலும் சுதந்திரமானவர்கள் சந்தோசமானவர்கள் எண்டும் சொல்லலாம்.

இவர்களில் ஓருவன் எழுந்து நின்றபடி பியர் கூடித்துக் கொண்டிருந்தான். மஞ்சளாய் ஊதiதையாய் ஓரு கூறுந்தாடி. நீ ண்ட நாட்களாய் கூளிக்காதவன் போலும், எரித்தால் க□ட எரிய மூடியாத மாதிரியான ஓரு ஜக்கற். தலையிலே பொப்மாலி போடூற மாதிரியான ஓரு தொப்பி.

இவனை எங்கயோ பார்த்திருக்கிறனே... ஞாபகத்துக்கு உடனே வரவில்லை. எங்கே பார்த்தனே் எப்படிப் பார்த்தனே் என்ற நினவைுகளுடன் கடகைக்குப் போய் சாமான்களை வாங்கும் போது, திடீ ரென அவனின் நினவை வந்தது. சீ .. சீ ... நிச்சயமாய் அவனாய் இருக்காது... அப்ப யார்.... அவன்....? சரி நின்றால் கடேட்ட விடுவமோ என்ற நினைப்பில் தவேயானவற்றை வாங்கிக் கொண்ட திரும்பி வந்த போது அவன் அந்த இடத்திலேயே நின்ற கூடித்துக் கொண்ட நின்றான்.

உந்த இடத்துக்கு போய்... ஏன் வில்லண்டத்தை விலகைக்கு வாங்குவான்.... என்ற

நினைத்தாக் கொண்டா காரை ஸ்ராட் சயெ்தாலுமு,; எனக்கு ஏதோ மனம் கடே்கவில்லை. சரியாய் அவனைப் போலத் தான் இருக்கிறான்.

இறங்கிப் போய் அவன் கி;ட்டே தயங்கித் தயங்கி நெருங்கி... நீ .... நீ .... றனைே தானே என்றனே். ஆம் ஆம்... நான் றனைே தான் என்ற ஓரு சின்னச் சிரிப்பை உதிர்த்த படி, உன்னதை் தரியவில்லையே என்ற கிட்ட நெருங்கினான். நான் தான் உன்னுடைய பழைய பாடசாலை கறுத்தத் தோழன் என்ற கையை நீ ட்டிய போது ககைலுக்கி முகம் மலர்ந்தான்.

ஏறக்குறைய ஓரு இருபது வருடங்களுக்கு முன்னர் பகைப்படக் கல்லூரிக்குப் போன போது அந்த வகுப்பிலே என்னோடு அன்பாய் ஆதரவாய் இணைந்த நல்ல நண்பன் தான் இந்த றனைே.

றனைே.... இது என்ன கோலம். இதுவனென்ன பாதிய வசேம், என்னால் நம்ப முடியாமல் இருக்கு. நீ யா இந்த இடத்தில்....? இவர்களுடன்.....? எடட்ி நின்றவன் மிக நெருக்கத்தில் வந்து என் இரு ககைளையும் பற்றியவனாய் இது ஓரு நீ ண்ட சரித்திரம் நண்பா, மறுக்க முடியாமல் நானாக ஏற்றுக் கொண்ட பாதிய வாழ்க்கை.

அவனது இரண்டு ககைளும் என்னை மலேும் இறுக்கிக் கொண்டது. நிமிர்ந்து பார்க்க அவன் கண்களில் நீ ர் பனித்தக் கொள்ள அவனது முகத்தில் சோக ரகேைகள் நிழலாடியது.

சுற்றியிருந்த மற்றவர்கள் எல்லாம் எங்களையே நிமிர்ந்து பாhத்தார்கள். நான் ஓரு நல்ல கணவனாய்;.... ஓரு நல்ல தந்தையாய்.... இந்தச் சமூகத்துக்கே வணேடாதவனாய்;;;..... ஒன்றுக்குமே அருகதையற்றவனாய்ப் போனனே.

என்னுடைய இந்த நிலமைக்கும் இந்த வறுமைக்கும், இந்த வாழ்க்கைக்கும், என்னால் எதிர்த்தும் நின்றும் போராட முடியாமல் போய்விட்டது. என்னுடைய தகுதிக்கும் விருப்புக்கும் ஏற்ற மாதிரி ஒன்றுமே கிடைக்கவில்லை அமையவுமில்லை.

என்ன றனைே.....

நான் பல இடங்களிலே வலேை பார்த்தனே். எங்கே மாடு போலவும் அடிமகைள் போலவும் வலேை சயெ்ய வணே்டுமோ அங்கயேலெ்லாம் என்னால் எதிர்கொள்ள முடியாமல் போனது. அன்று உன்னோடு போட்டோ தூறை பற்றிப் படித்ததோடு ஊடகத்தூறை சம்பந்தமாகவும் படித்தும் முடித்தனே் எங்கயேும் உண்மயைாக வலேை சயெ்ய முடியாமல் கடசையிில் ஓரு தொழிற்சாலயைிலும் கூட வலேை பாhத்தனே்.
எல்லாமே தோற்றுப் போனனே்.

எனது உள்ளக்கிடக்ககைளை எல்லோருடனும் கதகை்க முடியாது. ஆனால் உனக்கு ஓரளவாவது விளங்கலாம் என நினதை்தும் இதசை் சொல்லுறனே்.

என்னுடயை இந்த வாழ்க்ககை்கும் என்னுடயை இந்த நிலமகைளுக்கு இந்தச் சூரண்டல்களும் ஓடுக்கு முறகைளும் தான் காரணம். முன்னயை காலங்களை விட இந்த முதலாளித்துவச் சமுதாய அமபை்பில் மனித விடுதலகை்கான பல வாய்ப்புக்கள் தோன்றிய அதே நரேத்தில், மனிதர்கள் மலே் சலெுத்தப்படும் ஓடுக்கு முறகைளும், அதிகரித்துக் கொண்டு தான் இருக்கின்றது. இது இன்றும்.... ஓருவருக்கும் விளங்காத விசயமாகவும் பூரியாத பதிராகவும் தரியாத ஒன்றான விசயமாக இருப்பது தான் கவலயைளிக்கிறது.

இவன் என்னடா நான் ஏதோ கடே்க இவன் ஏதோ சொல்லுறான்.

இடகை்கிடை வாகனங்கள் வந்து நிற்பதும், போவதுமாகவும் இருந்தன.

அன்று ஓரு நாள் நான் வலேையிலிருந்து திடீ ரனெ நீ க்கப்பட்டனே். நான் மட்டுமல்ல என்னபை் போல் வறேு சிலரும் தான். எங்களயைலெ்லாம் நீ க்கி விட்டு, அதே வலேையை கூறனை்த ஆக்களகை் கொண்டு சயெ்விக்கிறாங்கள். அவங்களும் தங்கள் வலேையை நிலநைிறுத்திக் கொள்வதற்காக மாடு போல முறிகிறார்கள். அடிமகைள் போல வலேை சயெ்ய வணே்டிக் கிடக்கு,

இந்தச் சமுதாயம் ஓரு கூறிப்பிட்ட தொகுதியினரை வலேையின்றி வதை்திருப்பதன் மூலம் தான,; மற்றவர்களிடமிருந்த கூறனை்த கூலியில் உழபை்பசை் சூரண்ட முடியும். என்னபை் போன்ற வலேையில்லாமல் இருப்பவர்களின் வறுமயையும், இழி நிலயையும், பட்டினியயைும் அதன் கொடுமகைளயையும் காட்டி மற்றச் சக

தொழிலாளர்களையும் அடிமைப்படுத்துகின்றது.

றனெ.....? நான் என்ன கேட்க நீ என்ன சொல்லுகிறாய்.... நீ கதைப்பது எனக்கு ஒன்றும் விளங்கவில்லை நண்பா... என்ற போது அங்கிருந்த மற்றவர்களில் ஒருவன் இவன் இப்படித்தான் கனக்கச் சொல்லுகிறான் எங்களுக்கும் ஒன்றும் விளங்கவில்லையெனச் சொல்ல மற்றவர்களும் கொல்லெ சிரித்தார்கள்.

பதிலுக்கு அவனும் சிரித்தபடியே இப்படித்தான் பல பரே் ஏன் எதற்கு என்று தரியாமல் சிரித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள்... இன்று இவர்கள் இந்த நிலைக்கு ஏன் வந்தார்கள் என்று தரியாமலே வாழ்ந்து கொண்டிருக்கின்றார்கள் என்று கூறிய படி இன்னொரு பக்கத்திலுள்ள வாங்கில் போய் அமர்ந்து கொள்ள நானும் அவன் அருகில் போய் அமர்ந்து கொண்டனே்.

அன்று வலேயிலிருந்து நீ க்கப்பட்ட பின்னர் அடுத்த மூன்றோ நாலாம் மாதம் அளவில் என் மனவியும் என்னை விட்டுப் பிரிந்து போனாள் அவளும் தன்னுடயை ஆடம்பர வாழ்க்கயில் பங்கம் ஏற்பட்டு விட்டது என்றும் நான் வலேயில்லாம் இருப்பது கூட ஏதோ ஒரு அவமரியாதை என்றும் நினைக்கத் தொடங்கி விட்டாள். அவளையும் பிழை சொல்ல மூடியாது தான்

கணவன் மனவி என்ற உறவு, கூடும்பம் பிள்ளைகள் என்ற பிணைப்பு, ஏன்.... காதல் அன்பு மீ தான ஆதரவுகளும் எதிர்புக்களும் கூட இன்று அரசியலாய் மாறியிருக்கின்றது. இன்றயை ஓவ்வொரு தனிமனித உறவுகளையும் உணர்வுகளையும் இந்த மூதலாளித்துவ அரசியல் தான் தீ ர்மானிக்கின்றது.

திருமண மூறிவு என்பது கூட இன்றயை இந்த மூதலாளித்துவ அமைப்புக்களில் மிகவும் சாதாரண ஒரு சிறு நிகழ்வாய்ப் போய்ச் சு. இன்றயை உலகமயமாக்கலும் இந்த நுகர்வுக் கலாச்சாரமும் தான் இன்றயை உறவுகளதை தீ ர்மானிக்கின்றது, என்ற படி கயிலிருந்த மிச்ச பியரை உறிஞ்சிக் கூடித்தான். இப்போது உனக்கனெத் தருவதற்கு என்னிடம் ஒன்றும் இல்லை இருக்கும் இந்த பியரை மாறிமாறி கூடிப்போமா என்றான்;

இல்லை நீ யே கூடி பிரச்சினயில்லை என்ற போது தலயைசை் சரித்து ஒரு வித்தியாசமாய் பார்த்தான்.

அடுத்த பியரை உடைக்க.... என்ன றனெ.. இப்ப நல்லா அரசியல் கதைக்கிறாய். என்ற நான் சிரிக்க, தோழா நாங்கள் அசையும் ஒவ்வொரு அசைவைக் க□ட இன்றைய இந்த அரசியல் தான் தீ ர்மானிக்கின்றது.

நண்பா நான் இந்த உண்மையைக் கதைக்க பல பேருக்கு விளங்காமலும் பூரியாமலும் இருக்கத் தான், ஏன் என்றால் இந்த நுகர்வுக்கலாச சாரம் இன்றைய மனிதனை பண்டங்களுக்கான மனிதர்களாகவும் களிக்கை நிறைந்தது தான் வாழ்க்கையென்ற ஓரு மாயையும் தோற்றி வதைத்ளளது.

மனைவி தான் விட்டிட்டுப் போனாள்.. ஏன் பிள்ளைகள் க□ட அப்படித் தான். விதம்விமான தொலைகைகாட்சிகள் கணனிகள் ரலிபோனுகள், ஜபோட் என்றும் அது இது என்ற எத்தனையோ..... இவற்றுக்கலெல்லாம் ஈடு கொடுக்க மூடியாததால் அவர்களும் என்னை வெறுத்துப் போய் விட்டார்கள்.

இன்றைய கல்வியும் ஊடகங்களும் க□ட சம□க அக்கறையும் அறிவும் இல்லாத, எந்தவொரு வாழ்;கையையும் எதிர்கொள்ளத் தரியாத மனிதர்களையும், அன்பு பாசம் நேசம் என்ற இந்த அர்த்தம் தரியாத இந்தத் தலமைறையினரிடம் வெறும் களிக்கைகள் தான் வாழ்க்கை என்பதை இந்த நகர்ப்புறக் கலாச சாரம் மாற்றியிருக்கின்றது.

படிக்கும் படிப்புத் தூறையிலிருந்து சட்டம் மருத்துவம் பல்கலைகழகம் அது இது என்ற எல்லாவற்றிலும் இந்த மூதலாளித்துவம் ஊடுருவி தனது அதிகார எல்லைக்குள் அடக்கி தனது கட்டுப்பாட்டுக்குள்ளேயே எல்லாவற்றையும் நகர்த்தி வருகின்றது.

இன்று மூதலாளித்தும் வளர்ச்சி என்று பேசுவது உண்மையில் வெறும் அழிப்புச சயெல் தான் நகர்புறங்களிலே தான் இந்த அநியாயங்களைச் சயெ்தாலும் கிராமப்புறங்களை என்ன விட்டு வதைத்திருக்கின்றதா.....?

வறுமையைப் போக்க வணேட்டும் வளர்ச்சியைப் பெருக்க வணேட்டும் என்ற விவசாயத்தூறையிலும் பல பூரச்சிகளை ஏற்படுத்த வணேட்டும் என்ற எத்தனையோ மூறகைளகைக் கொண்டு வந்து பூகுத்துகின்றது. ஆனால் வறுமை ஒழிந்ததாக இல்லை. மாறாக இந்த மூதலாளித்துவக் கம்பனிகள் தாங்கள் சயெ்த உற்பத்திப் பொருட்களை இந்த விவசாயிகள் மலே் திணித்து இந்த விவசாயிகளை நிமிர விடாமல் வெறும் கடனாளிகளாகவே வதைத்திருக்கின்றது.

இவர்களால் அறிமுகபடுத்தகின்ற கிராமிநாசினிகளாலும் உரவகைகளாலும் தான் பூதிதபூதிதாய், தோன்றுகின்ற நோய்களுக்கு காரணம் என்ற இந்த கசப்பான உண்மைகள் கூட மறகைகப்படுவது இன்று யாருக்குத தரியும் என்று நினகைகிறாய்..... என்று என்னைப் பாதது கடேக நானும் ஒன்றும் பசோதமளெனமாய் இருந்தனே்.

எனக்கு நரேம் போனதே தரியவில்லை. எங்களசை் சுற்றியிருந்த வாகனங்கள் கொஞ்சம் கொஞ்சமாய்க் கூறயை ஆக்களின் நடமாற்றமும் அற்றுப் போனது. றனெயேுடன் நின்று கூடித்தக் கொண்டிருந்த நண்பர்கள் சில பரேம் எழுந்தழொந்து போய் பூதிய பூதிய போதத்தல்களுடன் வந்து அமர்வதம் கூடிப்பதம் சிரிப்பதமாய் இருந்தார்கள்.

ஏதோ இனம் தரியாத பாரம் என் மனதிலும் இதயத்திலும். எங்களையறியாமலே எத்தனை விடையெங்களோடு ஏன் எதற்கு என்று தரியாமலே ஒத்தோடிக்கொண்டிருக்கிறோம்.

றனெே நீ சொல்வதில் எனக்கு எந்தவிதமான மாற்றுக் கருத்தோ வறேு எண்ணங்களே இல்லை. ஆனால் இவற்றயைலெ்லாம் நாம் எப்படி எதிர்கொள்ள மூடியும். ஜரோப்பாவில் தோன்றிய இந்த மூதலாளித்துவம் உலக அளவில் பரவி இன்று எனது சொந்த நாட்டயைும் ஆக்கிரமித்து தன்னுடயை அதிகார எல்லகைக்குள் கட்டுப்படுத்தியும் வதைதிரக்கின்றது. எங்கடை இனப்பிரச்சினயைை மூன வதைத்து யார்யாரோ எல்லாம் உள்ளயேும் நுழநைத்து கொண்டிருக்கின்றார்கள்.

நீ சொல்வது நல்ல விடயைம் தான். உந்த இனப்பிசை;சினயையைும் தீண்டியிருப்பதம் அதை ஊக்குவிப்பது கூட இந்த மூதலாளித்துவம் தான். நீ ங்கள் நினபை்பது போலவோ அல்லது மற்றவர்கள் நினபை்பது போல இந்த இலங்கயைரசு தனித்து தமிழர்களுக்கு மாத்திரம்; எதிரான அரசாங்கம் அல்ல. அது அடக்கப்பட்ட ஓடுக்கப்பட்ட சிங்கள மக்களுக்கும் எதிரி என்பதை நல்லா விளங்கிக கொள்ள வணே்டும். சிங்களத் தலவைர்கள் எப்படி இனவறெியை தீண்டி தங்களை வளர்த்தக் கொள்ளுகிறார்களோ அப்படித் தான் தமிழ்த் தலவைர்களும்.

இதை இனங்கண்டு அதற்கதிராக சகல மக்களையும் அணிதிரட்டிப் போராடுவதன் மூலம் தான் அங்கே ஓரு நல்ல நிலயைை ஏற்படுத்த மூடியும் என்று நினகைகிறனே். இதே போல் தான் இந்த ஜரோப்பிய நாடுகளிலும் மூதலாளிகள் தமது சுரண்டல் பொருளாதாரத்துக்கு தவேயைான போத மலிலான தொழிலாளர்களை வறுமபை்பட்ட நாடுகளிலிருந்து ஆக்களை இறக்கிப் போட்டு இண்டயை இப்போதயை பொருளாதார நெருக்கடிகளுக்கு அந்த வளிநாட்டவர்களின் வருகயையும் ஓரு காரணம் என்று

சொல்லி கடவிழ்த்தூ விட்ட தூவசேங்களையூம் நாம் கணக்கில் கொண்டூ சாதாரண கூடூம்ப நிலையிலிந்தூ அன்பூ பாசம் நேசம் என்பனவற்றைக் கற்றூக் கொள்வதிலிலூந்தூ இந்த ஆடம்பர வாழ்க்கையூம் இந்தப் பொரூளாதார கட்டமைப்பூம் போலியானதூ உடதை்தறிய நாம் பாடூபட வணேடூம்.

இப்ப எங்கூ பார்த்தாலூம் தூன்பமூம் வன்மூறையூம் மலிந்தூ போயிரூப்பதையே பத்திரிகைகளூம் ஊடகங்களூம் பறசாற்றூகின்றதூ இதற்கலெ்லாம் இந்தச் சூயநல வறெி தான் காரணம். தானூம் வாழ்வதபை் போல் அடூத்தவனூம் வாழவணேடூம் என்ற நிலை மாற வணேடூம் அப்போதூ தான் எல்லாரூம் சந்தோசமாய் இரூக்கலாம்.

மனிசி ரலிபோன் அடிச்சூப் பசேியதூ.. பரே்சில் இரூந்த சில தாள் நோட்டூக்களை எடூத்தூ அவனதூ கயைில் திணித்தூ விட்டூ மீ ண்டூம் சந்தித்தூக் கொள்கிறனே் எனக் கறிவிட்டூ அந்த இடத்தை விட்டூ நகர்ந்தனே்;.